

Hữu Nguyên - Diễn văn hay nhất thế giới trong 1.000 năm qua

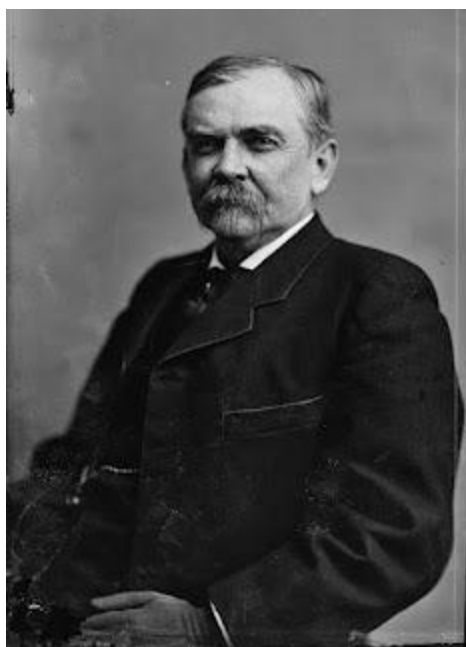
11/10/2021

Dưới đây là bài bảo vệ thân chủ chỉ vỏn vẹn 375 chữ của luật sư George Graham Vest:

Năm 1870, luật sư George Graham Vest (1830-1904) nhận bảo vệ cho một người thợ săn kiện người chăn cừu đã giết chết con chó của mình. Bằng những lời ngợi ca con chó, ông đã thuyết phục được toàn thể hội thẩm đoàn và thân chủ của ông đã thắng kiện.

Bài diễn văn được lưu hành trong văn học Mỹ với cái tên “A Tribute to the Dog” và được tờ New York Times bình chọn là bài diễn văn hay nhất trong tất cả những bài diễn văn trên thế giới trong 1000 năm qua. Thậm chí trước trụ sở tòa án tại Warrensburg, bang Missouri, người ta đã dựng tượng đài một con chó kèm theo “A Tribute to the Dog” để đánh dấu sự kiện lịch sử này.

Luật sư George Graham Vest

“Thưa hội thẩm đoàn

Người bạn tốt nhất mà ta có được trên đời này có thể quay lưng chống lại ta và biến thành kẻ thù của ta.

Con cái mà ta hằng yêu thương chăm sóc có thể trở thành những đứa vô ơn bạc nghĩa.

Những người gần gũi và thân thiết với ta nhất, những người mà ta tin tưởng đem giao phó hạnh phúc và danh dự của mình, một ngày nào đó có thể trở thành những kẻ phản bội.

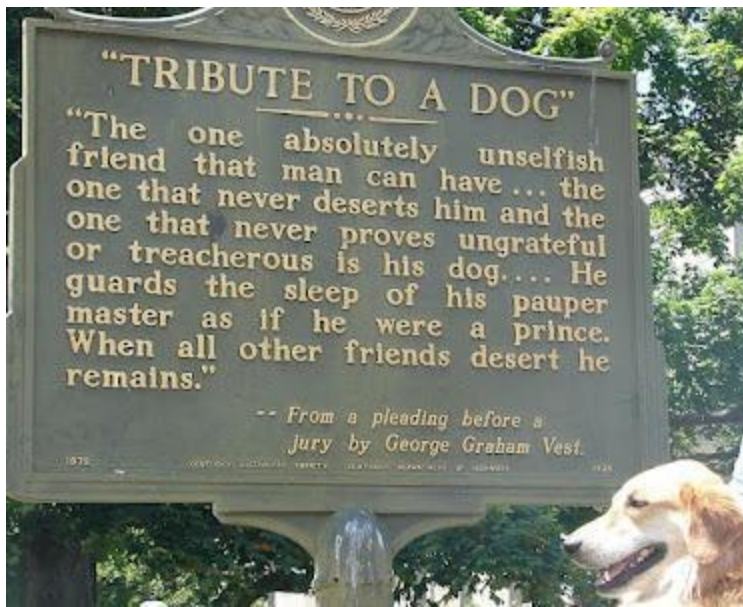
Tiền bạc mà ta có được có thể sẽ mất đi, mất ngay vào lúc ta cần nó nhất. Danh tiếng của con người có thể tiêu tan trong khoảnh khắc vì một hành vi nông nổi. Những kẻ từng quý gởi tôn vinh ta khi ta thành đạt có thể trở thành những kẻ đầu tiên ném vào ta hòn đá hiểm độc khi bóng mây sa cơ lỡ vận phủ xuống đầu ta.

Trên thế gian vụ lợi ích kỷ này, con người chỉ có thể có được một người bạn vô tư không điều kiện, một người bạn không bao giờ rời bỏ ta, không bao giờ vô ơn bạc nghĩa, không bao giờ phản bội, đó là con chó của ta.

Con chó của ta luôn ở bên cạnh ta, dù ta giàu sang hay ta nghèo khó, dù ta khỏe mạnh hay ta ốm đau bệnh tật. Nó ngủ dưới nền đất lạnh, bất chấp giá rét mùa đông hay bão tuyết, miễn sao được ở gần ta. Nó vẫn hôn vào bàn tay ta dù ta không còn thức ăn gì cho nó. Nó liếm vào những vết thương và những chỗ ta đau đớn khi va chạm với sự tàn bạo của cuộc đời. Nó canh giấc ngủ cho ta khi ta là kẻ cùng khốn cũng giống như khi ta là một ông hoàng.

Khi tất cả bạn bè đều rời xa ta, riêng con chó thì ở lại. Khi ta mất hết của cải, thân bại danh liệt, thì tình yêu thủy chung của con chó đối với ta vẫn ngời sáng như ánh mặt trời xuyên thấu chín tầng mây. Nếu chẳng may ta bị cuộc đời ruồng bỏ, rơi vào cảnh không bạn bè không nhà cửa, thì đối với con chó trung thành, không có một đặc ân nào cao hơn là được ở bên cạnh ta, để bảo vệ ta chống lại những hiểm nguy, chống lại kẻ thù.

Và đến lúc cuộc đời ta kết thúc, thân chết rước ta đi và thân xác ta nằm dưới lòng đất lạnh, khi người thân bạn bè đưa tiễn đã quay về để tiếp tục bận rộn với cuộc sống của họ, thì con chó cao quý vẫn còn nằm bên nắm mồ ta, đầu gục xuống giữa hai chân, đôi mắt đau buồn nhưng vẫn mở to cảnh giác, trung thành và chân thực ngay cả khi ta đã chết”.

Vào ngày 9 tháng 8 năm 1904, Vest qua đời tại ngôi nhà mùa hè của mình ở Sweet Springs, Missouri. Ông được chôn cất tại Nghĩa trang Bellefontaine ở St. Louis, Missouri.

Nguồn: [tại đây](#)

[Hữu Nguyên Blog](#)